

Naš brat Josip

Josip Egipatski – pralik Krista Spasitelja
Post 45,1-17

Čuveno predstavljanje, kad se Josip u Egiptu – kod drugoga susreta – otkriva svojoj rođenoj braći, najava je susreta s

Uskrsnim Gospodinom. Josipa vuče želja da se konačno očituje svojoj braći kao što Bog u Starom i u Novom zavjetu želi da ga upoznamo. Veličina Josipova srca vidljiva je u ukupno osam prilika u kojima on plače, a samo ovdje tekst govori o "glasnom plaču". Braća, zaprepaštena, ostaju bez riječi jer to je brat kojega su odbacili. Poput Isusa pred vojnicima, koji će ga uhititi, i pred apostolima na Uskrs, Josip dvaput ponavlja svoje predstavljanje. Odmah pokazuje da je miljenik oca Jakova koji je prema njemu njegovao povlaštenu ljubav. Svojom najavom o preostalim gladnim godinama upozorava na čudesno znanje koje mu Bog daje. Ujedno podsjeća na nesmotreno iznošenje snova u djetinjstvu, koji su se ipak ostvarili. U središtu je jasan pogled na vlastitu osobu, ali i otvoreno suočavanje s istinom o postupku braće. Najveća snaga ovoga odlomka u tome je što Josip u svojim najgorim iskustvima prepoznaće da ga je Bog poslao. Zločin braće Bog je okrenuo u veliko spasenje, tumači Josip, i tako pogađa u bit otajstva Kristova križa. U Novom zavjetu već majka Marija u Josipu Egipatskom vidi najavu Mesije.

Pomirna žrtva praoca Jakova

Post 46,1-7

Jakov polazi u Egipat s jasnim razlogom

Neznatan odlomčić na početku Post 46

ključan je jer govori o još jednoj izravnoj

Božjoj objavi Jakovu koji je već krenuo na put i došao do granice. Odgovor je to na Jakovljevu žrtvu koju, na svoju inicijativu, prinosi Bogu svojega oca i tako se definitivno pomiruje sa svojim roditeljem nakon bolnoga loma i raspada izazvanoga opakom prijevarom. Bog Jakova ohrabruje na putu u Egipat, budući kuću ropstva, tako što mu pokazuje svrhu: Bog će mu dati velik narod kojim će Jakov ispuniti prazapovijed da bude plodan i donosi rod. Još više Bog ga ohrabruje tako što mu obećava svoju prisutnost u *silaženju*. Da je riječ o dubokom Božjem zahvatu u Jakovljev život formalno označava dvostruki poziv: "Jakove, Jakove!" Koliko je presudan upravo Bog Jakovljeva oca dokazuje ime "Bog Svesilni" koje je Izak upotrijebio šaljući sina od kuće, a upravo s tim imenom Bog se otkriva Jakovu kad se bio vratio u domovinu i kad mu je potvrdio blagoslov. To Božje ime *El Šadaj* dio je našega Vjerovanja u Boga, Oca *svemogućega*.